

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **R. B. (B.)**

skazanego z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 maja 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 19 sierpnia 2024 r., sygn. II AKa 103/24,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 26 czerwca 2023 r., sygn. II K 71/21,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego R. B. wniósł kasację, w której zostały sformułowane liczne i rozbudowane zarzuty rażącego naruszenia przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia. W kasacji obrońca skazanego sformułował także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Uzasadniając wniosek obrońca R. B. zwrócił uwagę na wagę wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia oraz podniósł okoliczności dotyczące sytuacji zdrowotnej, to

jest podejrzenie ciężkiej choroby na jaką cierpi skazany wpływającej na jego samopoczucie oraz konieczność leczenia specjalistycznego, którego nie można zapewnić w warunkach zakładu karnego, a także sytuacji finansowej skazanego i jego rodziny, albowiem prowadzi on działalność gospodarczą, która jest źródłem utrzymania dla niego samego i jego najbliższych.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2025 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) obrońca skazanego wniósł o przyspieszenie rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku oraz przyspieszenie rozpoznania sprawy. Uzasadniając te wnioski ponownie zwrócił uwagę na stan zdrowia R. B. , a także na trudną sytuację finansową rzutującą na rodzinę skazanego, jak również sytuację rodzinną podnosząc dodatkowo, że matka dzieci skazanego, która dotychczas sprawowała nad nimi opiekę, nie może tego robić z uwagi na zdiagnozowaną u niej chorobę pasożytniczą zagrażającą jej życiu i wymagającą natychmiastowej intensywnej terapii medycznej.

Z kolei, pismem z dnia 6 maja 2025 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) skazany osobiście wniósł pismo do Sądu Najwyższego popierając wcześniej przedstawione stanowisko obrońcy i wnosząc o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie zauważył obrońca skazanego w opisanych wcześniej pismach zawierających wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, że rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., będące odstępstwem od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.) ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Rzecz w tym, że sam wniosek takiej argumentacji nie zawiera.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutów, co wymaga pogłębionej ich analizy, która zostanie dokonana na rozprawie, ale badając ich wagę tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Tego rodzaju oceny nie można bowiem dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania tej skargi, w sytuacji, gdy i sama kasacja nie podnosi uchybień, które w sposób oczywisty – bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy - wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do stwierdzenia, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki. Zarówno w piśmiennictwie, a następnie w judykatach Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że jako przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia nie mogą być podnoszone okoliczności dotyczące sytuacji osobistej strony (np. stan jej zdrowia), rodzinnej (obowiązek utrzymania rodziny), czy majątkowej (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), gdyż te okoliczności mogą być powołane we wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w odbywaniu kary (zob. D. Świecki (w:) B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2025, art. 532, teza 8, a za nim Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 czerwca 2022 r., III KK 241/22).

Mając zatem na względzie powyższe rozważania należy stwierdzić, że na decyzję o uwzględnieniu wniosku o wstrzymanie nie mogły mieć wpływu przywołane przez obrońcę skazanego okoliczności dotyczące stanu zdrowia skazanego R. B. , jego sytuacji rodzinnej i bytowej.

Wobec powyższego orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]

